

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Rosalia Busch en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Duitse verzoekster Rosalia Busch, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1914 te Rosenheim (Duitsland) geboren en kwam in 1938 naar ons land. Zij kan als ingeburgerd worden beschouwd; gedurende de oorlogsjaren toonde zij zich een goed vriend van het Nederlandse volk. Als chef-serveerster voorziet zij in haar onderhoud.

De staatloze verzoeker Vitali Cohen, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1903 te Constantinopel (Turkije) geboren en is van Turkse herkomst. Hij woont sedert 1929 op de Nederlandse Antillen en is daar in de samenleving opgenomen. Verzoeker is eigenaar van een handelszaak, waaruit hij ruime inkomsten trekt.

In artikel 1, onder 3, wordt voorgedragen de Oostenrijkse verzoeker Ernest Goldstern, in 1923 te München geboren. Toen hij 10 jaar oud was, kwam hij met zijn ouders naar Nederland. Gedurende de Duitse overheersing leefde hij ondergedoken. Hij hielp radiotoestellen bouwen voor de illegaliteit. Als electrotechnisch ingenieur heeft verzoeker genoegzame inkomsten.

De staatloze verzoeker Josef Gutman, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1903 te Zvanitz (Rusland) geboren. Hij verliet zijn geboorteland in 1923. Na enige jaren in Palestina te hebben gewoond, vestigde hij zich in 1928 op Curaçao. Hij is aldaar in de samenleving opgenomen; als handelaar in manufacturen heeft hij ruime inkomsten. Gedurende de oorlogsjaren heeft hij de Nederlandse zaak financieel gesteund.

De verzoeker Hendrikus Jacobus Hemmeler, genoemd in artikel 1, onder 5, was Nederlander door geboorte. Hij heeft twintig jaar in Amerika gewoond en verkreeg daar de Amerikaanse nationaliteit door naturalisatie. Sedert 1947 woont hij met zijn van origine Nederlandse vrouw weer in ons land. Hij leeft van de opbrengst van zijn bezittingen.

Johanna Maria Hubertine Houben, de Duitse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1886 te Aken (Duitsland) geboren uit van oorsprong Nederlandse ouders. Zij woont sedert 1918 onafgebroken in ons land; gedurende de oorlogsjaren heeft zij haar Nederlandse afkomst niet verloochend. Verzoekster is als huishoudster werkzaam bij een familielid. Indien nodig kan zij aanspraak maken op uitkering ingevolge de Noodwet Ouderdomsvoorziening.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de staatloze verzoeker Ludwig Janitschek. Hij is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Tijdens de Duitse overheersing stond hij aan de goede zijde. Als stempelmaker voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

De Poolse verzoekster Felecia Kureliuk, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1928 te Banila (Roemenië) geboren. In 1945 is zij, als alleenstaande jonge vrouw, naar Nederland gekomen. Zij had haar vader in 1942 verloren, terwijl haar

moeder, die reeds in 1939 als Poolse dwangarbeidster door de bezettende macht gedeporteerd was geworden, vermoedelijk in Duitsland is omgekomen. Verzoekster voelt zich in Nederland thuis. Aanvankelijk verzag zij als schoonmaakster in haar onderhoud. Thans is zij werkzaam als leerling-verpleegster.

De Belgische verzoeker Peter Johannes Mathijssen, genoemd in artikel 1, onder 9, is hier te lande geboren en getogen. Hij is in geest en leven Nederlander; gedurende de oorlogsjaren heeft hij jegens ons land een loyale houding aangenomen. Verzoeker, die met een van origine Nederlandse vrouw gehuwd is, heeft als vakwerkmans bij de P.T.T. regelmatige inkomsten.

Hubert Joseph Menne, de staatloze verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1905 te Essen (Duitsland) geboren en woont van kindsbeen af in ons land. Zijn vrouw is van oorsprong Nederlandse. Verzoeker is in onze samenleving opgenomen. Gedurende de oorlogsjaren genoot hij het vertrouwen van zijn Nederlandse omgeving. Hij heeft noodgedwongen enkele oefeningen van de z.g. Schutzgruppe moeten bijwonen, doch aan inlijving in het Duitse leger heeft hij zich weten te onttrekken. Als boekhouder voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 11, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Anna Maria Öllering, in 1908 te Geeste (Duitsland) geboren en sedert 1935 in ons land gevestigd. Zij heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze; gedurende de oorlogsjaren heeft zij zich gedragen zoals van een toekomstige Nederlandse mocht worden verwacht. Duitse distributiebescheiden werden door haar geweigerd. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De Duitse verzoeker Bartholomeus Rasbach, genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1895 te Hillscheid (Duitsland) geboren. Hij woont sedert 1923 in ons land en is, mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, in onze samenleving opgenomen. Gedurende de Duitse overheersing heeft hij zich jegens ons land loyaal gedragen. Als magazijnbediende verdient hij het brood.

De Duitse verzoekster Maria Catharina Hubertina Mechtilda Salvino, weduwe van Peter Frühling, wordt voorgedragen in artikel 1, onder 13. Verzoekster is van oorsprong Nederlandse en heeft steeds in Nederland gewoond. In 1924 huwde zij een Duitser, die in 1928 overleed. Zij heeft toen verzuimd het Nederlanderschap door het afleggen van een eenvoudige verklaring terug te erlangen. Gedurende de Duitse overheersing heeft zij haar Nederlandse afkomst niet verloochend. Als kruidenierster heeft zij genoegzame inkomsten.

Frans Joseph Swinnen, de Belgische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 14, werd in 1911 te Dilsen (België) geboren en woont vanaf zijn prille jeugd in ons land. Hij gevoelt zich Nederlander en heeft zich gedurende de Duitse overheersing dienovereenkomstig gedragen. Zijn vrouw is van oorsprong Nederlandse. Als mijnwerker verdient verzoeker het brood.

In artikel 2, onder 1, wordt voorgedragen de verzoeker Heinrich Johannes Claassen, in 1923 te Amsterdam (Noord-holland) geboren. Hij is vrijwel zijn gehele leven aangemerkt als Nederlander, doch is rechtens vermoedelijk zonder nationaliteit. Verzoeker heeft zich gedurende de oorlogsjaren het Nederlanderschap waardig getoond. Als kantoorbediende voorziet hij

¹⁾ Zijn met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

in zijn onderhoud. Vermits verzoeker zich steeds als Nederlander heeft beschouwd en ook als zodanig behandeld is geworden, wil het billijk voorkomen om hem de naturalisatie kosteloos te verlenen.

De staatloze verzoeker Robert Malalel, genoemd in artikel 2, onder 2, is hier te lande geboren en getogen. Zijn vader verkreeg naturalisatie bij de wet van 13 December 1950, *Stb.* K 568. Verzoeker was toen nog minderjarig en zou in de naturalisatie van zijn vader zijn begrepen, ware het niet, dat een nader onderzoek diende te worden ingesteld. Nu dit onderzoek te zijnen gunste is uitgevallen, wil het de ondergetekende voorkomen dat verzoeker alsnog kosteloze naturalisatie ware te verlenen. Hij is in geest en leven Nederlander. Als koopman in en reparateur van Persische tapijten heeft hij genoegzame inkomsten. Verzoeker stond gedurende de oorlogsjaren aan de goede zijde.

De Franse verzoeker Joseph Maschino, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1911 te Petite-Rosselle (Frankrijk) geboren. Hij woont sedert 1926 in ons land en is — mede door zijn huwelijk met een van origine Nederlandse vrouw — in onze samenleving opgenomen. Verzoeker was gedurende de oorlogsjaren tegen de vijand gekant; na afloop van de oorlog heeft hij enige tijd als oorlogsvrijwilliger dienst gedaan in het Nederlandse leger. Hierom wordt hij voorgedragen voor kosteloze naturalisatie. Als mijnwerker verdient hij het brood.

Mathijs Pieter Nikijuluw, de Indonesische verzoeker, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1892 te Saporoea (Indonesië) geboren. Hij woont sedert 1937 in ons land en voelt zich Nederlander. Zijn houding gedurende de oorlogsjaren was goed. Als controleur bij de Algemene Rekenkamer heeft hij regelmatige inkomsten. Verzoeker heeft tengevolge van de

gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit, welke hij ontleende aan de wet van 10 Februari 1910 (*Stb.* 55), houdende regeling van het Nederlands onderdaanschap van niet-Nederlanders, buiten zijn wil verloren. Hij wordt daarom voor kosteloze naturalisatie voorgedragen.

De Belgische verzoeker André Vanhaelen, genoemd in artikel 2, onder 5, is hier te lande geboren en getogen en onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Bij de wet van 4 November 1950, (*Stb.* K 481), werd aan zijn vader de Nederlandse nationaliteit verleend. Verzoeker was toen juist meerderjarig geworden. Vermits het verzoek van zijn vader was ingediend vóór het intreden van zijn meerderjarigheid, moet het billijk worden geacht, dat verzoeker het Nederlandschap kosteloos verkrijgt. Als landbouwersknecht voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 14, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn in artikel 3 genoemde dochter het verzoek tot naturalisatie ingediend. Het is billijk deze dochter alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te naturaliseren.

Met uitzondering van de Poolse verzoekster, genoemd in artikel 1, onder 8, geldt ten aanzien van allen dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hun nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.